

tyranozaur

Tyranozaur, król dinozaurów,
był prawdziwym drapieżcą.

Jego śmieszne przednie
łapki, jak u proszącego psa,
oznaczały najpewniej:
„Daj się zjeść,
proszę”.

Miał głowę rozmiarów
wann, a zęby wielkie
jak banany. Ponieważ
nie potrafił szybko
biegać, musiał polować
z ukrycia. Był sprytniejszy
od roślinożernych dinozaurów
i miał bardzo czuły węch
oraz słuch. Lepiej było
z nim nie zadzierać.

Tyranozaur
Jasia tak skacze,
że trudno być
pewnym, że to
tyranozaur.

Stegozaur, czyli „zadaszony jaszczur”,
był roślinożerny, ciężki i powolny.
Do obrony przed wrogami używał
ostrych kolców na końcu ogona.

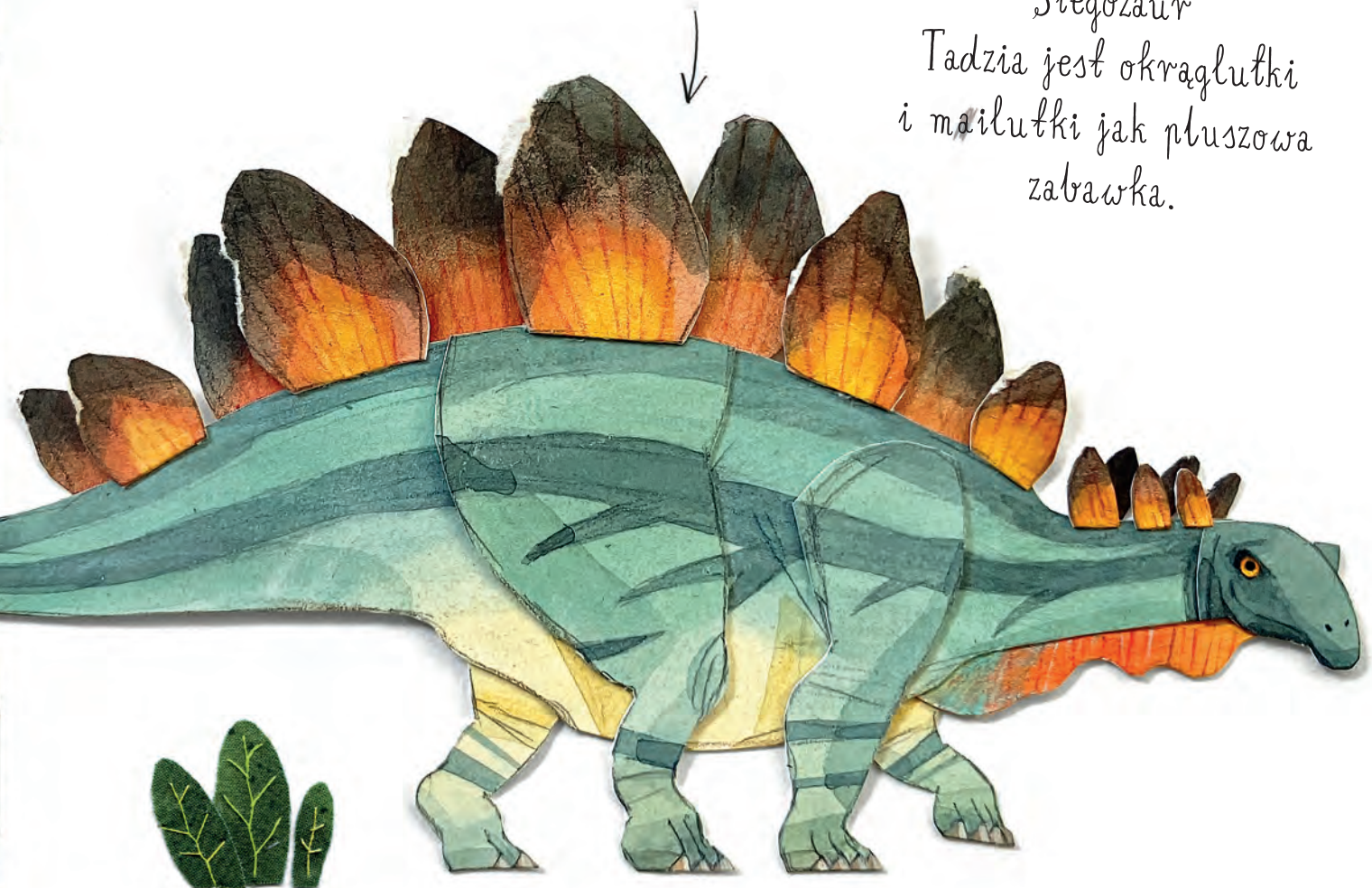
stegozaur

Groźne wrażenie robiły też zapewne ogromne
płyty grzbietowe, które służyły
mu prawdopodobnie do regulowania
temperatury ciała. W zimne dni stegozaur mógł się
ustawiać bokiem do słońca, żeby nagrząć sterczące
płyty. Za to w czasie upałów chował się w cieniu.
Wtedy ciepło szybko przez nie uciekało.

Stegozaur

Tadzia jest okraglutki
i miłutki jak pluszowa
zabawka.

nanukzaur

W języku inupiaq
z Alaski „nanuk”
to niedźwiedź polarny.

To właśnie tam, na dalekiej Północy,
znaleziono pierwsze skamieniałości
tego mniejszego, polarnego
kuzyna T. rexa.

Całkiem możliwe, że pokryty
był cienkimi jak włos piórkami,
które mogły wyglądać jak futro!

Nanukzaur, tak jak T. rex, miał
prawdopodobnie świetny węch,
który w czasie długich nocy
polarnych był cenniejszy niż wzrok.